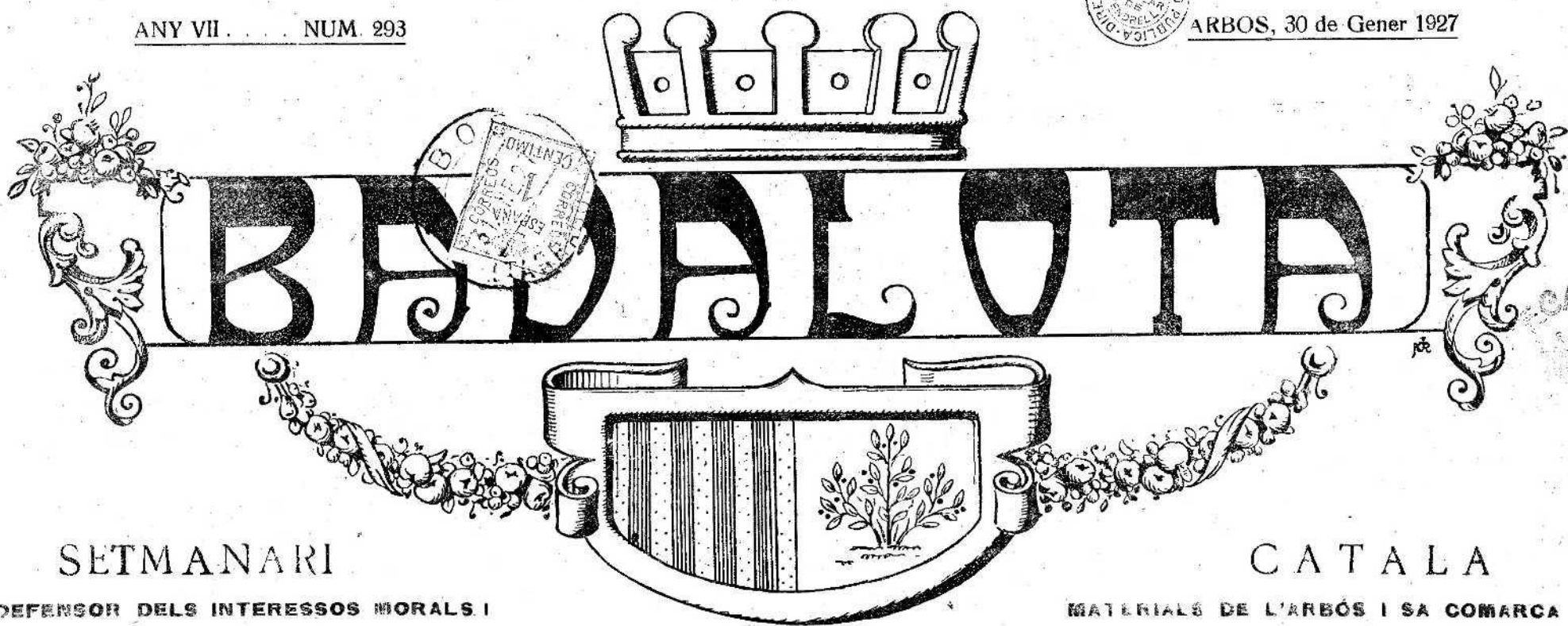

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Arbós i comarca, un mes, 1'50 ptes : Fora, trimestre, 2 ptes.
stranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITTITS
A TIRUS DE TARIFA

Banc Comercial de Barcelona

Capital: 25.000.000 de pessetes totalment desemborsat

AGENCIA D'ARBÓS

Casa Central en Barcelona: Passeig de Gràcia, 8
Sucursal de Tarragona: Apodaca, 24
Agència: Borsí de Tarragona - Rambla Sant Joan, 27

Altres Agències en la Província

Morell, Torredembarra i Vilaseca

Emprèstid de consolidació al 5% de les Obligacions del Tresor

Quidem per compte de nos-
tres clients i LLIURE DE CO-
MISSIO, de la conversió d'
Obligacions del Tresor en Tí-
tols del nou

Deute Amortizable

als tipus de 98% i de 85'50%,
segons que prefereixin Deute
exempt o no de l'impost res-
pectivament.

Les normes que regeixen per
a aquesta operació, els interes-
sats les trobaràn detallades en
la SECCIÓ OFICIAL d'aquest
mateix número.

EL PREU DEL SOFRE

Un estimat amic, ens ha volgut fer unes indica-
cions respecte la *campanya* que diu venim fent per
a l'embaratiment del preu del sofre.

Es refereixen a lo que diguérem en un dels ante-
riors articles, respecte a arribar a supressió dels drets
de duana, per tal de que els Sindicats Agrícoles en
poguessin importar sense trabes de cap mena, per a
proveir als seus associats.

Tres inconvenients hi troba l'amic; nosaltres
creiem que tots junts tenen ben poca importància.
Vegin-se els inconvenients:

«Primer.—Aixó seria un tracte de favor pels Sin-
dicats, cosa sempre injusta: perquè els agricultors no
sindicats, no gaudirien d'aquell avantatge. I es deu
tenir en compte que no solament són els vinyaters
els qui gasten sofre, sinó que avui en fan també bon
consum els horticultors i arbricultors».

Aquest extrem es contesta, dient que creiem que
la baixa que pel concurs dels Sindicats s'ocasionaria
també la establirien els comerciants d'aquells articles,
als quals tampoc ens oposaríem que es permetés la
lliure importació o admissió temporal, ja que no pre-
tenem anar contra els comerciants, sinó únicament a
favor dels que viuen de l'agricultura.

«Segon.—Els comerciants, que han fet la impor-
tació amb els drets establerts actualment, serien
greument perjudicats per la disposició, doncs els hi
costaria molt més el sofre, posat al magatzem, que
als Sindicats».

Creiem que hi han maneres de nivellar aquesta
diferència, que no és, al nostre entendre, greu ni
molt menys.

En temps de la guerra, quan hi havien magatzems
abarroats qual preu de costéa el de set pessetes, el de
venda arribà al de quaranta i l'ultrapassà i tot i això
fou la causa de la ruïna de nostres vinyes; però no
hem pas de buscar en una petita minva del negoci
d'ara, una compensació per el negoci fabulós d'a-
quells dies; poden trobar-se solucions, com la de
obligar als Sindicats a que no arrabassin un preu mí-
nim prèviament fixat per una comissió integrada per
representació dels comerciants, dels Sindicats i del
Consell de Foment.

I encara hi ha una altra solució: Que la lliure im-
portació pels Sindicats no comenci, fins que els co-
merciants hagin entrat un número de tonelades igual
al 50 per cent de ses existències actuals, a qual efec-
te presentarien la corresponent declaració jurada.

«Tercer.—Convé mantenir els drets d'importació
per a favorir l'extracció del sofre del país».

Poca consistència té, aquest argument: Si es con-

sumeixen l'any més de 30.000 tonelades de sofre, no
arriben a 800 les que es produeixen.

Un percentatge que no arriba al tres, amb l'aran-
zel actual es pot favorir ben poca cosa. Si no es
passa d'aquí, deu fer-ho que no hi ha tal indústria, al
menys en l'actualitat.

Per a crear-la fóra precis que en nostre subsol hi
hagués lo que encara no s'ha demostrat hi sigui: la
matèria prima. I si hi fós, caldrien homes d'empresa
per a desenterrar-la, que no fiessin el seu negoci en
la ruïna de l'agricultura, que és a lo que actualment
equivaldria la prohibició d'importar sofre o l'impo-
sició d'uns drets prohibitius a l'importació.

Creiem que hem contestat complidament a l'amic
i que ell ha d'unir, al fi, la seva veu a la nostra.

Cal pensar, amic qui guanyeu pessetes amb el ne-
goci de vins, que aquests, quan són bons, els feu del
suc de raim i que si en el moment que els raims
a la planta no són tractats adequadament, son desen-
rotllon no serà normal perquè la terrible criptógama
enemiga de la vinya destruirà el fruit en sa naixença.

Deixem-lo créixer, el raïm, ajudem-lo a defensar-
se dels enemics que l'assetgen i les collites seran
plenes i una collita plena assegura el guany al vinya-
ter, als seus jornalers, al personal de transports als
criados de vins, als corredors, als comerciants, al
país en una paraula, es pot dir sense exagerar, quan
se tracta d'un país com el nostre.

Si per l'ambició d'uns comerciants o per la po-
bresia nostra, millor dit per la deixadesa nostra, ens
trobem que no podem ensofrar, el raïm es perdrà a
poc de nèixer i perdut el raïm tota aquella gent que
viu dels seus productes es trobarà plantejat el dilema
de deixar-se abatre per la misèria o cercar altres mit-
jos de subsistència.

J. de P.

(De La Veu de Tarragona)

Pesca extraordinaria

Varis aficionats, reunits al voltant del foc
una crua vetlla d'hivern, relataven i comentaven
peripècies extraordinàries de la pesca.

Jo—digué el jove Brown—vaig anar una
vegada al llac Winnipisiogee. Era al cor de l'
hivern i feia un fret de mil dimonis; figureu-vos
que el llac estava glaçat amb una gruixaria de
nou centímetres. El pare i jo vam obrir un bon
forat en el gel per tirar-hi l'am. Els dits se m'
enrampaven de fret. Vaig començar de picar de

mans i a fregar-me-les per desentumir-les. Mentrestant, el pare, havia tingut la sort d'agafar peix; la sotragada fou ferma: la canya se li corbava d'una manera alarmant. Entusiasmada, el bon vell estirà amb totes les seves forces, però el peix pogué més i arrossegà canya i pescador, qui caigué de cap pel forat obert en el glaç.

Figureu-vos com me vaig trasbalsar. Em veia el pare perdut per sempre; puix era impossible de treure'l de sota la capa de gel. Afortunadament vaig recordar-me de l'apassionat que era el meu pare del ron i del tabac. Jo si que agafo un grapat del tabac que portavem a la cistella el mullo de ron el poso d'esquella a l'am, i l'arrio pel forat. Tot això fou fet amb menys que ho conto. Senyors, encara no havia passat un minut que una estirada m'indicava que la pesca estava agafada. Estiro amb totes les meves forces i trec enganxat a l'am, però sa i bó el meu pare, que, com ja esperava, s'agafà atret per l'oloreta del ron i del tabac.

Una grossa cridòria acollí el relat de Brown, palesant-li que el seu conte era més difícil d'empassar que l'esquella posat al seu pare.

* * *

Vaja senyors—continué llavors el narrador—vostès no ho creuràn, però el fet és tan real i positiu com els altres que avans s'han contat aquí; i això em fa recordar un altre fet tan verídica com el que acabo de relatar.

També era l'hivern. Creuava el mateix llac cobert per una crostra de glaç, i portava una d'aquelles agulles aforquillades que serveixen per pescar anguiles. De sobte em vingué l'ocurrència de mirar el gruix de la capa de gel. La perforo amb l'agulla, tiro pel forat una plomada que porto sempre a sobre, i, senyors, el diable se m'en porti si no dic la veritat; avants que el plom arribés al fons, em van clavar una forta estrebada. Estiro la corda i tinc la xiripa de treure un esturió de més de nou lliures.

La xiulada que acollí aquesta narració, fou més sorollosa que l'anterior.

—Aquesta no passa, Brown! cridaven tots els circumstants.

—¡Que no passa! Perquè?

—No passa amic Brown, ni passarà—digué el vell Smith—fins que els esturions de nou lliures puguin passar pel forat fet en el glaç amb una agulla.

MARK TWAIN

L'obertura del Tannhauser

Es a la Plaça del Rei, sabeu? Es aquell venerable noble, i poètic recó de Barcelona antiga a on dirigim els nostres passos el diumenge passat, com qualques altres diumenges, a les onze del matí.

Es allí, en aquella placeta voltada de monuments arquitectònics, mediavals, esbelts, forts encara, on es dona un concert a l'aire lliure per la Banda Municipal.

Oh, si, si, anem-hi. Tant mateix val la pena de romandre a peu dret dues hores seguides. Ja ho crec! No a tot arreu i per tants pocs diners—de franc—hom pot fruir d'una de les bellesa més íntimes i enlairades que l'Art posa al nostre abast de tant en tant.

La Banda Municipal! Deixeu-me retre, des d'aquestes columnes, un ver homenatge d'admiració envers aquesta institució musical, que honora l'Ajuntament de la ciutat de Barcelona. Ella no solament és

S'està ultimant l'impressió de l'obra Notes històriques de la Parròquia i vila d'Arbós

PER EL LLICENCIAT

Dr. Gaietà Viaplana i Cornet

RECTOR D'AQUESTA PARRÒQUIA

Constituirà un volum de prop de 400 planes, amb nombrosos gravats i un planol de la vila de l'Arbós

Serà posat en venda a primers de Mars al preu de 6 pessetes

Els que desitgin adquirir-la cal que s'apressin a fer el seu encarreg en aquesta Redacció (c. Sant Julià, 2) per no correr el risc de trobar els exemplars agotats.

objecte de l'admiració i del fervor del públic que devotament l'escolla en les places de la ciutat, si no que provoca l'entusiasme dels homes eminents en Art, dels grans músics que tenen l'avinentsa i la sort de sentir-la.

Recordeu, sinó, l'entusiasme i les lloances del gran compositor alemany, Ricard Strauss, ara fa tres anys, en escoltar-la a la mateixa Plaça del Rei, des d'un finestral del magnífic Palau dels Comptes de Barcelona, avui en dia convertit en Museu Arqueològic i Arxiu de la Corona D'Aragó.

Segons ell, que és una autoritat indiscutible en matèria musical, la nostra Banda es una de les millors d'Europa. Això vol dir que es una de les millors del món.

Fruim, doncs, d'aquest petit orgull estètic, i atancem-nos a escoltar a l'admirable conjunt instrumental.

Una pagina delicada i armoniosa de Bethoven per començar; després un obreta encisadora de Saint Saens; segueixen uns motius andalusos d'Albeniz i Lamotte, fill, titulada «Nupcial», i que és objecte d'un veritable ovació, i s'ha de repetir.

La segona part està integrada per tres obres de Wagner, «Trista i Isolda», «Parsifal» formoses composicions, executades impecablement, bellament; i per últim ens ofereixen l'«Obertura del Tannhauser». El millor elogi que se m'acut en aquest moment es de recomanar als qui no han tingut sort d'escoltar-la en qualque concert donat per la Banda, que vagin a sentir-la a la primera ocasió que tinguin, que no perdran el temps, i disfrutaran un dels plaers més purs i intensos de la seva vida. Es formidable, senzillament es incomparable, es gran!

Salut a la banda, salut al seu insigne director, el mestre Lamotte de Grignon.

H. PONS

Barcelona 22 Gener 1927.

D'espiritualitat femenina

FRAGMENT

L'home, qui tant sovint abusa de la seva força, ha estabert en matèries de Beneficència i Cultura una partió sumament arbitrària. Ha vingut a dir a la dona que ella serà tolerada a la beneficència; però que ell, en canvi, es reserva el camp i els horitzons de la ciència. Això, Senyores, es deriva dels fals sopòsit que, per fer bé, solament cal la bona voluntat. I no és cert. Fins la Caritat—com diu Sant Pau—per depurar-se ha d'ésser intel·ligent. La beneficència és, per tant, una tècnica, de vegades difícil, però li cal, a més, un pols d'afectuositat, un pols d'aquella virtut que les mans femenines tan discretament apliquen, d'aquella

virtut que evita el fracàs de la beneficència i que fa que les Germanes de la Caritat siguin insubstituïbles. Jo crec, però, que és injust, que és inconvenient, recloure la dona en aquest cercle, per grandiosos que sigui, de la beneficència.

Jo crec que a la dona se li han d'obrir les portes de la cultura, que la cultura és una cosa essencial, i que la cultura és necessària fins pels interessos de la beneficència. Es la cultura, podríem dir, com una grana, que tanca les nostres eficiències. De tal manera, que els pobles que tenen cultura ho tenen o es tan aparellats a tenir-ho tot.

Per aquesta cultura us demano la gràcia de la vostra tolerància i de la vostra consideració. Gent lletrada, gent piadosa, retreuen algunes vegades la màxima popular: «*Qui dorm no pecca*». A la qual gent podríem contestar que, si amb cultura creix el perill, amb la cultura creixen, també, les forces per evitar-lo. A la qual màxima, migradament vegetativa podríem oposar aquell ideal puríssim i humaníssim, d'un clacissisme sobre natural, aquell «*Atletisme cristià*» que predicava el Dr. Torres i Bages. Es veritat que les idees són perilloses, és veritat que en els nostres temps, com tantes altres vegades havem contemplat veritables errors, aberracions mentals però, Senyores, no hi ha febre, no hi ha desvaris, sense sang Els vicis socials, com els pecats individuals, són l'exageració d'una virtut. Així el socialisme, per exemple, conté un gran fons de justícia, potser desfigurada, però hi ha hores que clama la justícia de Déu.

Jo demanaria també per aquesta cultura alguna cosa més que el respecte; jo us demanaria, senyores, la vostra col·laboració, fins la personal en tots els ordres: Especialment en les branques de la cultura per les quals sou vosaltres especialment cridades, com la ciència pedagògica. Jo voldria que totes sentissiu l'altíssima necessitat, que en cada ciutat, en cada poble contessin amb institucions d'alta cultura de creació, d'investigació científiques, i que arreu i no drint-se d'aquelles hi haguessin centres elementals o de difusió científica i d'educació humana i ciutadana.

No cal dir que la pietat—deu inestroncable de l'única eficàcia eterna—ha d'informar-ho tot; no com un neguit, sinó com una dolçor confortable, com una pau de l'esperit, aquella pau de l'esperit que el Dr. Torres i Bages, recordava en una carta íntima, de director Espiritual, a la Sra. Abadesa de la Comunitat de Sta. Maria de Valldonzella. Deia, ponderant l'importància de la contemplació: «En nostres dies domina, adhuc entre la gent d'església, una activitat nerviosa i febril i es té com més perfecte el que més es mou, i no obstant, Déu és immutable». La pietat que jo deia ha d'ésser una pietat filantròpica fins amb els nostres enemics, de tal manera que ens avensem a revenjar-nos d'ells en nosaltres mateixos, amb la paciència, amb la oacció, amb la penitència... Mireu què fa la providència: ella que és assenyada agafa les coses—i perdoneu la imatge per l'ança, pren els esperits pel costat bo. Ella ens ensenya un gran respecte a la llibertat dels altres. Car tots els homes, fins els més pecaminosos, fins els més abjectes, tenen en el seu esperit un pòsit de bondat, potser inèdita; tenen, com la mare de Hamlet un bocí de cor bo, i aquest bocí és sagrat perquè és la via per la qual, tard o d'hora devallí tal vegada la Misericòrdia Infinita. Siguem reverents davant de tot esperit, que mai no sabem per enterbolit que sembli, si petgem terra sagrada.

I ara, anc que sembli una redundància, us diré que la pietat ha d'ésser esperitual, sucosa, no limitant-nos a oferir al Senyor l'agre cotidià de les nostres tasques, com Marta, que feia bones obres, sinó també l'esperit amb totes les seves aromes, i la conversa i la companyia, per inútil que sembli, com Maria.

Cal, en aquest ordre—amb més cura que en lloc, perquè les desviacions són més transcendents—defugir les modes, les frivolitats, els plagis. Per evitar-ho, la dona catalana te dues grans facultats: el seny i la ironia. No condonem la gràcia de Déu a personalismes, no maldem per canalitzar-la tota a través de nosaltres, que es una riuada infinita. Val més in-

Fàbrica de Mosaic Hidràulic Casa JULIVERT

CALITAT IMMILLORABLE.

ESCOLLIT I ASSORTIT EN DIBUIXOS.

Agència oficial amb diposit dels productes de la casa **Uralita, S. A.**

Venta de tota mena de materials per a construccions

No compreu se'ns visitar avans aquesta acreditada casa. Vegi's catàleg i preus.

DOCTOR ROBERT, 12 I NORT. 5

TELÉFON 811

VENDRELL

Representant a Arbós: **Maria Galvez. Carrer Major**

formar coses reals que fer oratoris domèstics, amb peces de museu piadós per jugar-hi. La pietat no és un entreteniment, les virtuts no hem de practicar-les com un simple esport, sinó seguir-les com un ofici i empunyar-les com una eina alhora útil i gloriosa.

El dia que entre nosaltres la pietat i la cultura s'agermanin, aquell dia la pietat consolidarà la seva hegemonia entre nosaltres. Per iniciar-ho, caldria que, a l'entorn dels nostres grans directors d'esperits, es formessin escoles; que sortissin d'entre nosaltres ànimes generoses que aïdessin a trobar la manera d'imitar els exemples d'altres terres.

J. BOFILL I MATAS

CRONICA ARBOSENCA

RELIGIOSA

Diumenge IV després de l'Epifania.—Avui a dos quarts de 12 Catecisme. Tarda a dos quarts de quatre Doctrina, a les cinc Rosari, Meditació, Estació al Santíssim i Plàtica dominical.

Dimecres, Festa de la Purificació de la Santíssima Verge, les misses i Ofici a les hores de consuetud en els jorns festius. La «Benedicció de les candeles» tindrà lloc a dos quarts de deu del matí. Acte seguit la processó.

Misses: Avui a les sis i a les vuit per Josep Altet i a les deu per Teresa Rossell; dilluns a dos quarts de set per Francisca Gener i a les vuit per Jaume Urpi; dimarts a dos quarts de set i a les vuit per Jaume Urpi; dimecres a les vuit per Maria Amiguet; dijous a dos quarts de set per Carme Altet i a les vuit per Teresa Rossell; divendres a dos quarts de set per Carles Mas i a les vuit per Madrona Albornà; dissabte a dos quarts de set per Carme Altet i a les vuit per Maria Altet Huguet; diumenge a les vuit per Teresa Rosa Altet Huguet (a. c. s.).

VARIA

La companyia de «Riegos i Fuerzas del Ebro» ha sol·licitat que sigui declarada d'utilitat pública l'instal·lació de la línia aèria d'alta tensió que projecta construir des del límit de la província de Tarragona als caserius de cal Casanyas, cal Colomer i llogarret de S. Marsal, als efectes d'imposició de servitut forçosa de pas de corrent elèctric sobre els terrenys de domini públic afectat per la mateixa, i sobre les finques de propietat particular que atravessa. Totes les persones o entitats que puguin considerar-se perjudicades per aquesta petició poden reclamar en contra en el termini de 30 dies. L'expedient i projecte relatiu a aquesta sol·licitud estaran exposats en les Oficines de Secció de Foment del Govern Civil de Barcelona («Jefatura» d'Obres públiques) Pelai, 11, 3.º, perquè puguin ésser estudiats pels interessats.

Per nostre distingit amic D. Joan Mas Tarafa i esposa ha sigut demanada per al seu fill Antoni, la mà de la gentil senyoreta Rafaela Roche, filla de l'industrial D. Artur Roche.

Al fer nous enllaços en la tuberia de distribució de gas del carrer de l'Abeurador, es trobà una averia en la canonada de conducció de les aigües potables que passen per aquell carrer. Per ella s'escapava una quantitat considerable d'aigua. No es notava, afora, cap senyal d'aquesta pèrdua, buscada en va durant molt de temps, degut a que la barroeria d'un palete, al fer un clavaguero de desgüas que conduïx aigües brutes a la cloaca, en topar amb la canyeria, enlloc de deixar-la per damunt o per sota la deixà travessant el clavaguera (!), i precisament en aquell punt es rebentà el canó abocant-se l'aigua a la cloaca. Caldria un xic de vigilància per evitar aquestes coses.

Diumenge passat fou portada a les Fonts Baptismals una xamós nena filla de Melcior Pros i Carme Figueras. Li foren imposats els noms de Maria, Carme i Eulària. Rebin els venturosos pares la nostra coral enhorabona.

Centre de Sant Lluís Gonzaga.—Avui a dos quarts de set, es projectarà el segon episodi de l'interessant drama «El vol suprem» en cinc parts; una revista i una pel·lícula còmica. Hom fa avinent que l'espectacle començarà amb puntualitat per tal de finir abans de les vuit de la vetlla.

Ha sigut designat per a ocupar la Cadira Episcopal vacant de Tarazona, el canonge ardiaca de la Catedral Metropolitana de Tarragona, el Dr. Isidre Gomà, una de les més altes mentalitats del clero espanyol, l'il·lustre autor de la magna obra «La Eucaristia i la Vida Cristiana» i de «La Família» aquest breuari que no hauria de mancar en cap de les llars i que hom tant desitjaria poder-lo llegir en llengua vernàcula.

Aquest nomenament ha produït una impressió gratíssima en nostra vila, on el prelat electe ha anat deixant un rastre de simpaties al prodigar-li els fruits de son intel·lecte i cor en les moltes vegades que en l'exercici de la predicació ha pujat a la trona de nostra església parroquial.

Felicitem al nou prelat, tot desitjant-li llargs anys d'episcopat que haurà d'ésser altament profitós.

Dimecres, diada de la Candelera, a les Societats «Grop Arbossenc» i «Treballadors del Camp» es celebraran sengles balls amenitzats per la Orquestrina Catalana d'aquesta vila i el quintet «Renaixement» de Vilafranca respectivament.

Amb gust tornem a rebre la «Gasetta de Vilafranca». Ha reanuat la seva aparició, conservant la presentació excel·lent amb que es publicava en la seva època anterior. Rebi nostra salutació l'apreciat confrare.

Joan Mallafre Guasch

METGE OCULISTA

VISITA:

A TARRAGONA: Carrer del Palet, número 6
A VENDRELL: Els diumenges, Dr. Robert 10

Diumenge passat al matí i a la sala teatre del Casino Circodel Vendrell es va celebrar un acte d'afirmació vinyatera i de propaganda vers l'engroiximent de les fileres de la Unió de Vinyaters de Catalunya.

Presidiren els directius del Sindicat Agricol vendrellenc i varen assistir-hi, a més d'una notable concurrència, numerosos representants dels agrupaments comarcans.

Fou primerament ús de la paraula En Rafel Fusté, conseller regional de la Unió de Vinyaters i directiu del Sindicat vendrellenc, qui després de saludar als concurrents i felicitar-los per la seva presència, denotadora del interès que's prenen per la lluita que's ve sostenint en defensa de la classe pagesa. Els remarcà la importància que té l'exemple que donan d'acudir al primer avís on s'els cridi en benefici dels interessos vinyaters. Parlà de la nova llei de vins promulgada el 29 d'Abril de l'any passat, analitzant la i senyalant les virtuts i defectes de la mateixa; però, diu, que el més notable d'aquesta llei és la demostració palpable a que ella ha donat lloc, ja que altres sectors de la producció nacional amb la seva forta unió han lograt una sèrie de Reials Decrets modificadors o aclaridors dels preceptes d'aquella llei que la desvirtuava per complert i la deixan quasi bé sense efecte en els conceptes on afavoria a la viticultura. Per dita raó demanà que es tingui un fort interès per engroixir les rengleres de la Unió de Vinyaters, enfortint la seva llista d'afiliats a fi de construir una força capassa de contrarestar i fins de dominar les altres contraries als fins que persegueix la Unió.

En Miró i Esplugas, de Tarragona, saludà als vinyaters penedesencs. Fou diverses i atinades comparacions, així com explicà alguns cassos pràctics per a demostrar

la obligació que tots els vinyaters tenen de integrar un fort i poderós bloc al redós de la U. de V. de C. Explicà els projectes que's tenen en la nova forma d'actuar que es vol donar a la Unió després de la seva reorganització, mitjançant la qual es lograrà una major com penetració i es tindrà continuament al corrent a tots als adherits en totes aquelles impresions que's rebin referents al que passi a les diverses comarques catalanes que son productores de vi i fins i tot del que passi o es pensi dintre dels organismes oficials.

Com fos que una averia tinguda pel cotxe en que venien oradors representants d'altres comarques no permeté a aquells trovar-se presents al acte, estant ja a hora molt avensada, aquest es donà per acabat amb el parlament del mentat senyor Miró.

L'esperit dels reunits fou de gran optimisme per la nova orientació que's vol donar a la capdal entitat vinyatera.

SECCIÓ OFICIAL

Banc Comercial de Barcelona

Agència d'Arbós

EMPRESTIT DE CONSOLIDACIÓ

El Govern ha publicat el 19 dels corrents, el Reial Decret fixant les normes que regiran per a aquesta operació.

Deuen acollir-se a les seves disposicions els posseïdors d'Obligacions venciment 4 febrer proxím; i poden també fer-ho els d'Obligacions Tresor de tots iels altres venciments.

Els tenedors que acudín a la consolidació, rebran Deute Amortitzable en 50 anys al 5.º exempt o no de l'impost segons prefereixin a 98 i 85.50.º respectivament.

Les Obligacions Tresor venciment 4 Febrer proxím, que acudín a la conversió es computaran per tot el seu valor nominal més la prima d'amortització de 1.º; i les Obligacions del Tresor de diferents venciments que en ús del seu dret desitgin convertir, es computaran igualment per tot el seu valor nominal més la prima d'amortització de 1.º, així com els interessos transcorreguts fins el 4 de Febrer.

Les característiques dels títols Deute Amortitzable subjecte a l'impost de 20.º que es lliurarà en conversió de les Obligacions Tresor, són: amortitzables per sorteig a partir de 1.º de Gener de 1928; portaran cupó venciment 15 de Maig proxím, compten, emperò interessos a partir del 4 de Febrer. El Deute Amortitzable exempt d'impost serà amortitzat a partir del 1.º de Gener de 1937; els seus títols portaran cupó trimestral vencedor en 1.º del proxím Abril, de manera que tenint en compte la part transcorreguda del cupó, el seu tipus 98.º ve a quedar a 97.25.

Una i altre serie d'Amortitzable són pignorablen en el Banc d'Espanya a 90.º i durant 10 anys estaran exemptes de l'impost del timbre en les operacions de préstec i crèdit amb garantia.

Les Obligacions Tresor venciment 4 Febrer que no donin ordre de reembors es considera que accepten la conversió.

Ens posem a disposició de nostra distingida clientela per a explicar-los els avantatges de la operació, així com per a admetre llurs ordres lliures de tota comissió.

VENDRELL: IMPREMTA RAMON: TELÉFON 770.

Representant a l'Arbós: Ramón Escarrà: Major, 34

Hotel Ibérica

13 Conde Asalto, 13 Telèfon 4.915 A
BARCELONA

Allotjament per dia 9 i 10 pessetes

Preus convencionals en els allotjaments per llargues temporades

Coberts des de 4 pesetes

Es serveixen banquets a preus moderats

Lloc a propòsit per a l'allotjament de carabanes de excursionistes amb un

ESPLENDIT SERVEI

Autómnibus Arbós

Línea d' Arbós a Vilanova (per Vendrell)

IMPORTANT MODIFICACIO D'HORARI
que comensará a regir el dia 3 de Gener de 1927

Primer viatge: **ARBÓS - VILANOVA**. Sortida de l'Arbós a les 7'25, del Vendrell a les 7'45, i de Calafell a les 8, que permetrà alcansar el tren que vers a Barcelona surt de Vilanova a les 9 per arribar-hi primer que'ls tren que passa per Vilafranca.

Segón viatge: **VILANOVA - VENDRELL**. Sortida de Vilanova a les 11 del matí per arribar al Vendrell avants de les 12.

Tercer viatge: **VENDRELL - VILANOVA**. Sortint del Vendrell a les 12'45 per arribar a Vilanova avants de les 2 de la tarda a fide alcansar el tren que de Vilanova surt a les 2 vers Barcelona, on arriba a les 3 en punt.

Quart viatge: **VILANOVA - ARBÓS**. Sortint de Vilanova a les 4'30 de la tarda.

Els preus serán els mateixos que han vingut regint fins a la data
Servei de encàrrecs a preus molt aventajosos

Transport Rápí Arbósenc

DE JOSEP ESTEVE I JAUME GUARDIA
Arbós-Vilafranca-Barcelona

Servei diari entre Llorens, Arbós, Vilafranca, Barcelona
i vice-versa

MAXIMA ECONOMIA
DESPATX I ENCARRECS:

LLORENS: Isidre Camell.

ARBÓS: Mitgdia, 5.

VILAFRANCA: Plaça Sant Joan, 8.

BARCELONA: Creu Coberta, 14 Bar; Valencia, 262
i Rech, 41.

DISPONIBLE

Disponible

DISPONIBLE

DISPONIBLE

Disponible